

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Why was it necessary for Moshe to take a new census in the second year right before the people of Israel were about to leave the Sinai desert?
2. In what ways did the second census differ from the first?
3. What is the significance of the number six hundred thousand?
4. What is the significance of the number twenty two thousand?
5. What was the image on the standard of Reuven?

This and much more will be addressed in the third lecture of this series:
"In Preparation for Conquest: The Positioning of the Tribes and the Appointment of Officers and Judges".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor of Dr. and Mrs. Avi and Beth Adler and their family on the occasion of the Bar Mitzvah of their son Noah Seth (Tzvi).

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XV Lecture #3

IN PREPARATION FOR CONQUEST: THE POSITIONING OF THE TRIBES AND THE
APPOINTMENT OF OFFICERS AND JUDGES

I. The Census and the Positioning of the Tribes

A.

(1) וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלְתָם: מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבָּאתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָיו הוּא: בַּמִּדְבָר אֶא-ד

And the L-rd spoke to Moses in the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting, on the first day of the second month, in the second year after they came out from the land of Egypt, saying, Take a census of all the congregation of the people of Israel, by families, by the house of their fathers, according to the number of names, every male by their polls; From twenty years old and upward, all who are able to go forth to war in Israel; you and Aaron shall count them by their armies. And with you there shall be a man of every tribe; every one chief of the house of his fathers. **Numbers 1:1-4**

(2) בַּמִּדְבָר סִינַי. פִּירֵשׁ הַכְּתוּב הַמְּקוּם אֶע"ג שֶׁא"צ לְדַבֵּר שֶׁהָרִי יָדוּעַ דְּאוֹהֶל מוֹעֵד טָרַם נִסְעוּ בְּרֵאשׁוֹנָה הִי' בַּמִּדְבָר סִינַי. מִכ"מ בָּא לְהוֹדִיעַ בְּזֶה דִּתְכַלִּית הַמְּנִיחַ אֲזוּ וְכ"ז הַדְּבוּר לֹא הִי' כִּי אִם מִשׁוּם שֶׁהִי' בַּמִּדְבָר סִינַי. וְהָיוּ נִצְרָכִים לִילֵךְ כָּל הַמִּדְבָר הַגְּדוֹל עַד בּוֹאֵם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת וְלֹא הִי' אֶפְשָׁר כִּי אִם בְּהִשְׂרָאת שְׂכִינָה בְּהַפְלָגָה יִתִּירָה וְהָיוּ נִמְשָׁלִים בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כְּמוֹ מֶלֶךְ הַהוֹלֵךְ בְּרֹאשׁ צְבָאוֹ בַּמִּדְבָר לְמַלְחָמָה. וְאִין מֶלֶךְ הוֹלֵךְ בְּעִצְמוֹ וּבְכַבּוּדוֹ. כִּי אִם בְּמַחְנָה כְּבוֹדָה וְהַגּוֹנָה לִפ"כ. כֵּךְ הִי' נִדְרַשׁ לְהִשְׂרָאת שְׂכִינָה בְּזֶה הָאוֹפֵן דּוּקָא. וְכַעֲיֵן דְּאִי' ב"ק דִּפ"ג לְלַמְדֵךְ שֶׁאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה עַל פְּחוֹת כּו'. אִלָּא שֶׁם מִיִּירִי בְּהִשְׂרָאָה דְּמִנוּחָה בְּעִינֵן רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. וְכַאֲן בְּהִשְׂרָאָה דְּהִילוּךְ שֶׁהִי' כְּמוֹ מַלְחָמָה הִי' נִדְרַשׁ זֶה הַסֵּךְ וּבְזֶה הָאוֹפֵן. הַעֲמַק דְּבַר לְבַמִּדְבָר אֶא-

In the wilderness of Sinai: Scripture articulates the place, even though it is already well attested that before they first traveled, the Tent of Meeting was in the wilderness of Sinai. It came to inform us, however, about the purpose of the census, i.e. that the only reason it was taken was because they were in the wilderness of Sinai and they needed to travel through that immense desert until they would reach a populated area. This was only made possible through the intervention of the Shechina (Divine Presence) in a very dramatic way. They could be compared at that moment to an army that was led by their king through a desert in order to wage war. In that scenario, the king does not travel alone without being accompanied by an entourage of dignitaries. The indwelling of the Shechina demanded that it follow that same form. This is similar to the statement in Bava Kama 83a that the Divine Presence will only reside amongst a [community of] 22,000 individuals. There, of course, they were referring to the Shechina being present in peacetime. Here we are dealing with the Shechina being present during their travels, which is akin to waging war and necessitates having a [much larger] number [in order that the Shechina act in a dramatic and supernatural manner]. **Haamek Davar, Numbers 1:1**

B.

(1) וַיְהִי כֹל הַפְּקָדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לְמִטָּה אָבְתָם לֹא הִתְּפָקְדוּ בְּתוֹכָם: בַּמִּדְבָּר אֶמֶן-מִזֶּה

All those who were counted were six hundred three thousand and five hundred and fifty. But the Levites, according to the tribe of their fathers, were not counted among them. **Numbers 1:46-47**

(2) דע כי ישראל בלבד נקראו אומה יחידית, ובשביל כך שייך מספר ששה לישראל שהיו שש מאות אלף, וזה כי מי שהוא יחיד אינו חלק, שכל שהוא חלק אינו אחד, וכל אשר הוא צד אחד בלבד אינו דבר שלם שהרי הוא צד אחד ולכך הוא חלק בלבד. וכבר אמרנו כי אשר הוא חלק אינו אחד, וכאשר יש בהם כל הצדדים שהם ששה צדדים אז אין כאן חלק כלל והוא כולל הכל שיש בו שש צדדין ובוזה הוא אחד לגמרי. ולפיכך יבא מלכות שמים בשש תיבות שמע ישראל ד' א-להינו ד' אחד, וזה מפני שאנו מודים שהוא יחיד בכל הצדדין, . . . וכאשר הוא יחיד מושל בכל הצדדין הששה שהם חלוק המציאות, בזה תדע שהוא ית' אחד שאין כאן צד אחד. ולפיכך היו ישראל מסוגלים במספר זה שש מאות אלף, כי המספר שש הוא מורה על יחידית הגמור . . . מהר"ל מפראג, ס' גבורת ד' פרק י"ב

You should be aware of the fact that Israel is referred to as a singular and united nation. For that reason the number six [or a multiple of that number] in the form of six hundred thousand is particularly relevant to Israel. This is because a singular self contained object is not a part of another object. Anything which is a part cannot be considered to be self contained. And anything which contains only one facet of something is incomplete. After all it is merely a facet and part of something else. . . . When something contains all the facets, which are really six in number, it is not considered to be a part of something else but rather something which is a self contained unit. Therefore the expression of the acceptance of G-d's kingship (*Krias Shema*) contains six words: *Shema Yisrael, Hashem Elokeinu, Hashem Echod*. This is because we accept that He is the only One in all [six] directions: [up, down, east, west, north, and south]. . . . Because He is the One who is dominant over all the six directions of reality, it is self evident that He is the only One, and not merely a facet of something else. It is for that reason that Israel has a special relationship with the number six hundred thousand (6*100,000) as the number six is indicative of complete oneness and singularity. . . . **Maharal of Prague, Gevuras Hashem, Chapter 12**

(3) כשיתאספו ויתאחדו ששים רבוא נפשות וידליקו ששים רבוא נרות ששעור הזה כולל כל האורות והזהר ורוחניות הנמצא בקומה הכוללת שאז ימשיכו את הא-להות למטה בכל כבודו וזיוו ותפארתו בכל פרטיו. מלבי"ם לשמות כה - רמזי המשכן

Most certainly will this effect be felt if the **six hundred thousand** souls of Israel unite, each one kindling the light within them, for **this is the complete number of different spiritual light frequencies and illuminations that exist within the general body of the cosmos (*koma shelaima*)**, for then the spirituality of G-d will flow with all of its glory, luster and majesty through every single part of existence. **Malbim, Exodus 25, Remazei HaMishkan**

(4) ועל היות יוצאי מצרים בלתי מוגבלים במספרם שיש להם שעור למטה אבל לא שיעור למעלה על כן היו לעולם יותר מששים רבוא ובמנין הראשון היו שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמישים. רמ"ע מפאנו, ספר עשרה מאמרות מאמר חקור הדין - חלק ב' פרק לא

Since those who left Egypt were not bound by any upward limit, only a lower limit, there were always more than [the minimum] six hundred thousand. In the first count there were 603,550. **Rama M'Fano, Sefer Asara Mamaros, Mamar Chikur HaDin, Part 2, Chapter 31**

C..

(1) וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר: אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאֵתֶת לְבֵית אָבִתָּם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל מוֹעֵד יַחֲנוּ: וְהַחֲנִים קִדְמָה מִזְרָחָה דְּגָל מַחֲנֶה יְהוּדָה לְצַבְאָתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוּדָה נֶחֱשׂוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב: וְצָבָא וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשָׁשׁ מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה יִשְׁשָׁכָר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשְׁשָׁכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעַר: וְצָבָא וּפְקֻדָיו אַרְבַּעַה וְחַמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: מִטָּה זְבוּלֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֶלֶץ: וְצָבָא וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וְחַמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֶה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצַבְאָתָם רֵאשֹׁנָה יִסְעוּ: בַּמִּדְבָּר ב' א-ט

And the L-rd spoke to Moses and to Aaron, saying, Every man of the people of Israel shall camp by his own standard, with the ensign of their father's house; far from the Tent of Meeting shall they camp. And on the east side toward the rising of the sun shall they of the standard of the camp of Judah camp their armies; and **Nahshon, the son of Amminadab**, shall be captain of the sons of Judah. And his army, and those who were counted of them, were **seventy four thousand and six hundred**. And those who camp next to him shall be of the tribe of Issachar; and **Nethanel, the son of Zuar**, shall be captain of the sons of Issachar. And his army, and those who were counted of it, were **fifty four thousand and four hundred**. Then the tribe of Zebulun; and **Eliab the son of Helon** shall be captain of the sons of Zebulun. And his army, and those who were counted of it, were **fifty seven thousand and four hundred**. All who were counted in the camp of Judah were a **hundred thousand eighty six thousand and four hundred**, throughout their armies. These shall first set forth. **Numbers 2:1-9**

(2) יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד – רְחוֹק מִל, כַּעֲנִין שֵׁנָאֵמֵר בִּיהוֹשֻׁעַ (יְהוֹשֻׁעַ ג) אֵךְ רְחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינֵינוּ כְּאַלְפִים אֵמָה בַּמִּדְבָּר, כַּדִּי שְׂיוֹכְלוּ לְבֵא שֵׁם בְּשַׁבַּת לְהַתְּפַלֵּל, וְהִיוּ הַדְּגָלִים שׂוֹיִם לְכָל רוּחַ וְרוּחַ. רַבִּינוּ בַחֲיִי לְבַמִּדְבָּר ב:ב

... **far from the Tent of Meeting shall they camp:** at a distance of a *mil* (2,000 cubits), as it is stated in the Book of Joshua, (Chapter 3:4) “Yet there shall be a space between you and [the ark], about two thousand cubits by measure.” This was in order that they may be able to come there [to the ark] on Shabbos to pray. The *degalim* (standards which delineated the various segments of the camp) were equidistant [from the *Mishkan* - Tent of Meeting]. **Rabbainu Bachya, Numbers 2:2**

D.

דְּגָל מַחֲנֶה רְאוּבֵן תִּימְנָה לְצַבְאָתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׂדִיאוּר: וְצָבָא וּפְקֻדָיו שֵׁשָׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחַמֶּשׁ מֵאוֹת: וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה שְׁמֻעוֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי שְׁמֻעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדַּי: וְצָבָא וּפְקֻדֵיהֶם תְּשַׁעָה וְחַמְשִׁים אֶלֶף וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה גָד וְנָשִׂיא לְבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל: וְצָבָא וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשָׁשׁ מֵאוֹת וְחַמְשִׁים: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֶה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחַמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים לְצַבְאָתָם וְשָׁנִים יִסְעוּ: בַּמִּדְבָּר י-טז

On the south side shall be the standard of the camp of Reuben according to their armies; and the captain of the sons of Reuben shall be **Elizur the son of Shedeur**. And his army, and those who were counted of it, were **forty six thousand and five hundred**. And those who camp by him shall be the tribe of Simeon; and the captain of the sons of Simeon shall be **Shelumiel the son of Zurishaddai**. And his army, and those who were counted of them, were **fifty nine thousand and three hundred**. Then the tribe of Gad; and the captain of the sons of Gad shall be **Eliasaph the son of Reuel**. And his army, and those who were counted of them, were **forty five thousand and six hundred and fifty**. . All who were counted in the camp of Reuben were a **hundred thousand and fifty one thousand and four hundred and fifty**, throughout their armies. And they shall set forth in the second rank. **Numbers 2:10-16**

E.

וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּים בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יִחַנוּ כֵּן יִסְעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְדַגְלֵיהֶם: בַּמַּדְבָּר בַּיּוֹם

Then the Tent of Meeting shall set forward with the camp of the Levites in the midst of the camp; as they camp, so shall they set forward, every man in his place by their standards. **Numbers 2:17**

F.

דָּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצַבְאָתָם יִמָּה וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עֲמִיהוּד: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וְעָלָיו מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצֹר: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת: וּמִטָּה בְּנִימָן וְנָשִׂיא לְבְנֵי בְּנִימָן אֲבִידָן בֶּן-גְּדֵעֲנִי: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמֵשׁ וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה לְצַבְאָתָם וְשָׁלֹשִׁים יִסְעוּ: בַּמַּדְבָּר בַּיּוֹם-כַּד

On the west side shall be the standard of the camp of Ephraim according to their armies; and the captain of the sons of Ephraim shall be **Elishama the son of Ammihud**. And his army, and those who were counted of them, were **forty thousand and five hundred**. And by him shall be the tribe of Manasseh; and the captain of the sons of Manasseh shall be **Gamaliel the son of Pedahzur**. And his army, and those who were counted of them, were **thirty two thousand and two hundred**. Then the tribe of Benjamin; and the captain of the sons of Benjamin shall be **Abidan the son of Gideoni**. And his army, and those who were counted of them, were **thirty five thousand and four hundred**. All who were counted of the camp of Ephraim were **one hundred eight thousand and one hundred**, throughout their armies. And they shall go forward in the third rank. **Numbers 2:18-24**

G.

דָּגַל מַחֲנֵה דָן צְפֹנָה לְצַבְאָתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדָּי: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת: וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פֶּגְעִיאֵל בֶּן עֶכְרָן: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן עֵינָן: וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמֵשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשֶׁבַע וַחֲמֵשִׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם: אֵלֶּה פְּקֻדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל פְּקֻדֵי הַמַּחֲנֵת לְצַבְאָתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשׁ אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשִׁים: וְהַלְוִיִּים לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה ד' אֵת מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ד' אֵת-מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכֵן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל-בֵּית אֲבֹתָיו: בַּמַּדְבָּר בַּיּוֹם-לַד

The standard of the camp of Dan shall be on the north side by their armies; and the captain of the sons of Dan shall be **Ahiezer the son of Ammishaddai**. And his army, and those who were counted of them, were **sixty two thousand and seven hundred**. And those who camp by him shall be the tribe of Asher; and the captain of the sons of Asher shall be **Pagiel the son of Ocran**. And his army, and those who were counted of them, were **forty one thousand and five hundred**. Then the tribe of Naphtali; and the captain of the sons of Naphtali shall be **Ahira the son of Enan**. And his army, and those who were counted of them, were **fifty three thousand and four hundred**. All those who were counted in the camp of Dan were **a hundred fifty seven thousand and six hundred**. They shall go last with their standards. These are those who were counted of the people of Israel by the house of their fathers; all those who were counted of the camps throughout their armies were **six hundred three thousand five hundred and fifty**. But the Levites were not counted among the people of Israel; as the L-rd commanded Moses. And the people of Israel did according to all that the L-rd commanded Moses; and they camped by their standards, and so they set forward, every one according to their families, according to the house of their fathers. **Numbers 2:25-34**

II. The Census and Role of the Levites

A.

וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ אֵת מִטֵּה לְוִי לֹא תִפְקֹד וְאֵת רֵאשִׁים לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַפְקֹד אֶת הַלְוִיִּים עַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל כְּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל כְּלָיו וְהֵם יִשְׂרְתֶהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: וּבְנִסְעַע הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּים וּבַחֲנֻת הַמִּשְׁכָּן יִקְיְמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּים וְהִזְרֹק הַקָּרֵב יוֹמֵת: וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ לְצַבְאָתָם: וְהַלְוִיִּים יַחֲנוּ סָבִיב לַמִּשְׁכָּן הָעֵדוּת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלְוִיִּים אֶת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ: פ במדבר א-מח-נד

The L-rd spoke to Moses, saying, Only shall you not count the tribe of Levi, nor take a census of them among the people of Israel; But you shall appoint the Levites over the tabernacle of Testimony, and over all its utensils, and over all things that belong to it; they shall carry the tabernacle, and all its utensils; and they shall minister to it, and shall camp around the tabernacle. And when the tabernacle is to set forward, the Levites shall take it down; and when the tabernacle is to be pitched, the Levites shall set it up; and the stranger who comes near shall be put to death. And the people of Israel shall pitch their tents, every man by his own camp, and every man by his own standard, throughout their camps. But the Levites shall camp around the tabernacle of Testimony, so that there should be no anger upon the congregation of the people of Israel; and the Levites shall keep the charge of the tabernacle of Testimony. And the people of Israel did according to all that the L-rd commanded Moses; so did they. **Numbers 1:48-54**

B.

וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת הַלְוִיִּים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּים: כִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדֹשְׁתִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי ד': פ במדבר גיא-יג

And the L-rd spoke to Moses, saying, And I, behold, I have taken the Levites from among the sons of Israel instead of all the firstborn who open the matrix (womb) among the people of Israel; therefore the Levites shall be mine; Because all the firstborn are mine; for on the day that I struck all the firstborn in the land of Egypt I consecrated to Me all the firstborn in Israel, both man and beast; Mine shall they be; I am the L-rd. **Numbers 3:11-13**

C.

(1) וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר: פִּקֹּד אֶת בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לַמִּשְׁפָּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה תִפְקְדֵם: וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל פִּי ד' כַּאֲשֶׁר צִוָּה: וַיְהִיו אֵלֶּה בְּנֵי לְוִי בְּשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן וַקֵּהת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גִרְשׁוֹן לַמִּשְׁפָּחֹתָם לְבְנֵי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי קֵהת לַמִּשְׁפָּחֹתָם עֶמְרָם וַיִּצְהָר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל: וּבְנֵי מְרָרִי לַמִּשְׁפָּחֹתָם מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם: לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבְּנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי: פִּקְדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה פִּקְדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה: וּנְשֵׂיא בֵית אָב לְגִרְשֵׁנִי אֶלְיָסָף בֶּן לָאֵל: וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי גִרְשׁוֹן בְּאֵהל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהל מְכֻסָּהוּ וּמִסְךְ פֶּתַח אֵהל מוֹעֵד: וְקַלְעֵי הַחֲצָר וְאֵת מִסְךְ פֶּתַח הַחֲצָר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרָיו לְכֹל עֲבֹדָתוֹ: וְלִקְהַת מִשְׁפַּחַת הָעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקֵּהתִי: בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֵּדֶשׁ: מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קֵהת יַחֲנוּ עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: וּנְשֵׂיא בֵית אָב לַמִּשְׁפַּחַת הַקֵּהתִי אֶלְיָצָפָן בֶּן עִזִּיאֵל: וּמִשְׁמֶרֶתָם הָאָרֶן וְהַשִּׁלְחָן וְהַמְנִרָה וְהַמִּזְבֵּחַת וְכֹלֵי הַקֵּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָהֶם וְהַמִּסְךְ וְכֹל עֲבֹדָתוֹ: וּנְשֵׂיא נְשֵׂיאֵי הַלְוִי אֶלְעָזָר בֶּן אֵהרֹן הַכֹּהֵן פִּקְדַת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֵּדֶשׁ: לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי

וּמִשְׁפַּחַת הַמּוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מְרָרִי: וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שְׁשַׁת אֲלָפִים וּמֵאָתַיִם: וַיִּנְשֵׂא בַּיַּת אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיָּאל בֶּן אֲבִיחַיִל עַל יַרְדְּ הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ צָפְנָה: וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קָרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחִיו וְעַמְדָּיו וְאֲדָנָיו וְכָל-כְּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ: לֹז וְעַמְדֵי הַחֲצָר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְדָתֶם וַיִּמִּיתֵיהֶם: וְהַחֲנִיִּים לְפָנֵי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד | מִזְרָחָה מִשָּׁה | וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שְׁמָרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת: כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקֵד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי ד' לְמִשְׁפַּחָתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעְלָה שָׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף: בַּמְדַּבֵּר יַד-לֵט

And the L-rd spoke to Moses in the wilderness of Sinai, saying, Count the sons of Levi according to the house of their fathers, by their families; every male from a month old and upward shall you count them. And Moses counted them according to the word of the L-rd, as he was commanded. And these were the sons of Levi by their names; Gershon, and Kohath, and Merari. And these are the names of the sons of Gershon by their families; Libni, and Shimei. And the sons of Kohath by their families; Amram, and Izhar, Hebron, and Uzziel. And the sons of Merari by their families; Mahli, and Mushi. These are the families of the Levites according to the house of their fathers. From **Gershon** was the family of the Libnites, and the family of the Shimites; these are the families of the Gershonites. Those who were counted of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, those who were counted of them were **seven thousand and five hundred**. The families of the Gershonites shall camp **behind the tabernacle westward**. And the chief of the house of the father of the Gershonites shall be Eliasaph the son of Lael. And the charge of the sons of Gershon in the Tent of Meeting shall be **the tabernacle, and the tent, its covering, and the screen for the door of the Tent of Meeting. And the hangings of the court, and the screen for the door of the court, which is by the tabernacle, and around the altar, and its cords for all its service**. And of **Kohath** was the family of the Amramites, and the family of the Izharites, and the family of the Hebronites, and the family of the Uzzielites; these are the families of the Kohathites. In the number of all the males, from a month old and upward, were **eight thousand and six hundred**, keeping the charge of the sanctuary. The families of the sons of Kohath shall camp **on the side of the tabernacle southward**. And the chief of the house of the father of the families of the Kohathites shall be Elizaphan the son of Uzziel. And their charge shall be **the ark, and the table, and the lampstand, and the altars, and the utensils of the sanctuary with which they minister, and the screen, and all its service**. And Eleazar the son of Aaron the priest shall be chief over the chiefs of the Levites, and will supervise those who keep the charge of the sanctuary. From **Merari** was the family of the Mahlites, and the family of the Mushites; these are the families of Merari. And those who were counted of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, were **six thousand and two hundred**. And the chief of the house of the father of the families of Merari was Zuriel the son of Abihail; these shall camp on the side of the tabernacle northward. And under the custody and charge of the sons of Merari shall be **the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its sockets, and all its utensils, and all that belongs to it. And the pillars of the court around, and their sockets, and their pins, and their cords**. But those who camp **before the tabernacle toward the east, before the Tent of Meeting eastward, shall be Moses, and Aaron and his sons**, keeping the charge of the sanctuary for the charge of the people of Israel; and the stranger who comes near shall be put to death. All who were counted of the Levites, which Moses and Aaron counted at the commandment of the Lord, throughout their families, all the males from a month old and upward, were **twenty two thousand**. Numbers 3:14-39

(2) דריש ר' דוסתאי דמן בירי: (במדבר י') ובנחה יאמר שובה ד' רבבות אלפי ישראל ללמדך, שאין שכינה שורה על ישראל פחות משני אלפים ושני רבבות. בבא קמא פג.

R. Dostai of Bira expounded: And when it rested, he said, Return O L-rd unto the tens of thousands [and] the thousands of Israel. (Numbers 10:36) This, [he said,] teaches that the Shechinah (Divine Presence) does not rest upon Israel if they are less than two thousand plus two tens of thousands (22,000). **Bava Kama 83a**

(3) שני אלפים ושני רבבות . . . לא שייך כאן הא דאמר דיני ממונות (סנהדרין דף לט.). דכל בי עשרה שכינה שריא דהכא אנביאים ואמשכן קאמר: תוס' שם

. . . **two thousand plus two tens of thousands (22,000):** . . . The statement in Sanhedrin (39a), that the Shechina rests on every group of ten, is not applicable to this discussion, as here we are referring to the Shechina as it pertains to prophecy and the Mishkan. **Tosefos, ibid.**

(4) אינה שורה בפחות מכ"ב אלף כו' דוגמת מחנה שכינה של מעלה שהם כ"ב אלף מלאכים כמ"ש רכב א-להים רבותים אלפי גו' וכן בדוגמא זו היה באותו דור מחנה לוייה כ"ב אלף כולם צדיקים שהשכינה שורה עליהם ולא היו בכלל חטא דור המדבר והם היו ממש המרכבה שהם נשאו כלי הקודש שהשכינה שורה עליהם ושומר נמי לקמן בזמן שזרעך כו' הינו בזמן שזרעך אחרך כמותך צדיק השכינה שורה עליו ובזמן שאין כו' שאין לך זרע אחרך כמותך אלא שהוא רשע אין השכינה שורה עליו ועל מי כו' ודו"ק. מהרש"א ליבמות סג:

The Shechinah (Divine Presence) does not rest upon Israel if they are less than two thousand plus two tens of thousands (22,000) etc. is similar to how the Shechina rests above [in the higher world] amongst a group of twenty two thousand angels, as it says (Psalms 68:18), "The chariots of G-d are twice ten thousand, thousands upon thousands; the L-rd is among them, as in Sinai, in the holy place." This model was replicated in that generation in the camp of Levites, which contained twenty two thousand, all of them *tzaddikim* (righteous), for the Shechina rested upon them as they did not participate in the sins of the generation of the desert. They were in actuality the Divine Chariot, as they carried the holy vessels, for the Shechina rested upon them. The next statement of the Talmud, that the Shechina only rests when "your seed will follow after you," (Genesis 17:7) means that the Shechina will only rest if your seed will be righteous like you (Abraham). If your seed will be evil, then the Shechina will not rest upon them. **Maharsha, Yevamos 63b**

III. The *Degalim* - The Standards

A.

התחיל [בלעם] אומר מי יכול ליגע בבני אדם אלו מכירין את אבותיהם ואת משפחותיהם שנאמר (במדבר כ"ד) שוכן לשבטיו מיכן למדנו שהיו הדגלים גדולה וגדר (כבוד) לישראל לכך נאמר איש על דגלו. במדבר רבה פרשה ב:ד

Bilaam, [referring to the people of Israel,] began to say, "Who can touch such people! They recognize their forefathers and their families," as it says (Numbers 24:2), "[And Balaam lifted up his eyes, and he saw Israel] abiding in his tents according to their tribes; [and the spirit of G-d came upon him]." From here we derive that the [arrangement of the tribes according to their] *degalim* (standards or ensigns) was a mark of distinction and glory for Israel, as it says (Numbers 2:2), "Every man of the people of Israel shall camp by his own standard." **Midrash Bamidbar Rabbah 2:4**

B.

איש על דגלו באתת, מלמד שהיו הדגלים בעלי גדולה וכבוד. באותות לא היה צריך לומר אלא איש על דגלו יחנו בני ישראל, ומה ת"ל באתת, אלא בשעה שנפטר יעקב אבינו אמר לבנו ליוסף ושכבתי עם אבתי. חזר על כל שבט וברכך ופקדן, אמר להם: כשתטלו אותי ביראה וכבוד טלו אותי, ולא יגע אדם במטתי לא מן המצרים ולא מבניכם, מפני שיש בהם מי שנשא אשה מכנות כנען, וכה"א וישאו אותו בניו ולא בני בניו. והאך צוה, אמר להם: יהודה יששכר וזבולון יטענו מטתי מן המזרח; ראובן שמעון וגד מן הדרום; מנשה אפרים ובנימין מן המערב; דן ואשר ונפתלי מן הצפון. ויוסף אל יטעון, לפי שהוא מלך ואתם חייבין לחלוק לו כבוד; לוי אל יטעון, לפי שהוא עתיד לטעון את הארון. וכשאמר הב"ה למשה שיעשו ישראל דגלים התחיל משה מיצר, אמר: עכשיו תהא מחלוקת בין השבטים, שאם אומר ליהודה שישרה במזרח או' אי אפשי אלא בדרום וכן כולם, א"ל הב"ה: משה, מה איכפת לך, הם מכירים דירתם, איש על דגלו באתת לבית אבותם, באותות שמסרו להם אבותם. מדרש ילמדנו ילקוט תלמוד תורה - פרשת במדבר ד"ה איש על דגלו

Every man of the people of Israel shall camp by his own standard, with the ensign of their father's house . . . (Numbers 2:2): This teaches us that the [arrangement of the tribes according to their] *degalim* (standards or ensigns) was a mark of distinction and glory for Israel. It only had to write, "Every man of the people of Israel shall camp by his own standard." Why was it necessary to write, "with the ensign [of the father's house]"? [The answer is] that when our forefather Yaakov was ready to depart from this world, he said to his son Yosef, "I [am about to] lie with my fathers," he proceeded to bless and charge every tribe. He said to them, "When you carry me, you shall do so with reverence and honor. No man shall touch my bed (coffin), neither an Egyptian nor shall any one of your children, for there are those among them that have married Canaanite women." Similarly does it say (Gen. 50:13), "For his sons carried him to the land of Canaan," but not his grandsons. And how did he command them? He said to them, "Yehudah, Yissachar, and Zevulon shall carry my bed on the east side. Reuven, Shimon, and Gad shall be on the south side. Menashe, Ephraim, and Binyamin shall be from the west side and Dan, Asher and Naphtali shall be on the north side. Yosef shall not carry, as he is the king and you are required to pay him respect. Levi shall not carry as he is destined to carry the Aron (the Holy Ark containing the Ten Commandments). When the Holy One, blessed be He, told Moshe that Israel shall divide themselves into *degalim*, Moshe began to become distressed. He said, "Now there will be a dissension between the tribes. For if I tell Yehudah to be on the east, he'll say that he only wants to be on the south. And there will be a similar reaction with all of them. The Holy One, blessed be He, said to Moshe, "What are you worrying about? They recognize where their homestead should be, [as it says (Numbers 2:2),] 'Every man of the people of Israel shall camp by his own standard, with the ensign of their father's house,' the ensigns [or signs] which [their forefathers] handed down to them, [i.e. their positions when carrying Yaakov]." **Midrash Yilamdeinu, Yalkut Talmud Torah, Parshas Bamidbar**

C.

איש על דגלו באותות - מלשון (ירמיה י) אותות השמים, והם סימנין שיהיו בכל דגל ודגל, היה בדגל ראובן צורת אדם רמו לדודאים, והיה בדגל יהודה צורת אריה שכן המשילו אביו לגור אריה, והיה בדגל אפרים צורת שור כענין שכתוב (דברים לג) בכור שורו הדר לו, והיה בדגל דן צורת נשר עד שהיו דומין לכרובים שראה יחזקאל: ויתכן לפרש באותות מלשון (שם יב) בכל אות נפשך, שכן ישראל נתאוו לדגלים במעמד הקדוש כשראו שם דגלים של מלאכי השרת, וכן אמר שלמה ע"ה (שיר ה) דודי צח ואדום דגול מרבכה, ודרשו רז"ל בשיר השירים רבה שבא הקב"ה לסיני עם מלאכי השרת עשוין דגלים, ועוד דרשו שם (שם ב) הביאני אל בית היין, זה הר סיני שבו נתנה התורה

שנמשלה לייך, ודגלו עלי אהבה זו שכינה. . . . ולכך אור ישראל שיהיו עליהם דגלים כמותם: וכך היה סדור הדגלים כפי מה שמצינו בכתובים, כבר ידעת שהיו י"ב שבטים נחלקים לארבעה דגלים, שלשה לכל רוח ורוח מארבע רוחות העולם כשם שי"ב שבטי מעלה הידועים נחלקים לד' מחנות שלשה לכל רוח, והם הנקראים ד' מחנות שכינה, והיה להם י"ב מפות מפה לכל שבט ושבת והיו המפות משתנות בגווניהן וצבעוניהן חלוקים זה מזה, כעין דגלים של מעלה שראה בסיני שהן כדמות להבי אש במיני גוונים וצבעונים. יהודה ויששכר וזבלון שהיו במזרח, יהודה צבע מפתו כעין השמים מצוייר בה אריה, ויששכר צבע מפה שלו דומה לכחול מצוייר בה שמש וירח, על שם שהיו בקיאים בתקופות ומזלות, זבלון צבע מפה שלו לבנה סימן לעשרו שהכסף לבן ומצוייר בה ספינה. ראובן ושמעון וגד שהיו בדרום, ראובן מפה שלו אדומה מצוייר בה דודאים, שמעון מפתו ירוקה מצוייר בה שכם, גד מפה שלו מעורב לבן ושחור ומצוייר בה גדוד. אפרים מנשה ובנימין שהיו במערב, אפרים ומנשה צבע מפות שלהם כמראה שוהם, בשל אפרים מצוייר בה שור, ובשל מנשה ראם, בנימין מפתו כלולה מכל הצבעים מצוייר בה זאב. דן ואשר ונפתלי שהיו בצפון, דן מפתו דומה לספיר ומצוייר בה נחש, אשר צבע מפתו דומה לאור השמן מצוייר בה אילן זית, נפתלי צבע מפתו דומה לייך צלול מצוייר בה אילה. . . . רבינו בחיי, במדבר ב:ב.

Every man of the people of Israel shall camp by his own standard, with the ensign of their father's house . . . (Numbers 2:2): [The word *ohss* – אות (ensign) used here is similar to] the expression (Jeremiah 10:2), “. . . and be not dismayed at the **signs** (*ohssoss*) **of heaven.**” This refers to the ensigns which were with every standard. The standard of **Reuven** had the image of **a man**, hinting at the [incident of the] mandrakes [which have the form of a human with a head and arms. (See commentary of Rabbainu Bachya to Gen. 30:14.)] The standard of **Yehudah** had the image of **a lion**, as Yehuda's father compared him to a lion's whelp (Genesis 49:9). The standard of **Ephraim** had the image of **an ox**, as it is written (Deuteronomy 33:17), “The firstling of his oxen, grandeur is his . . . [these are the ten thousands of Ephraim] . . .” The standard of **Dan** had the image of **an eagle**. These were all similar to the Cherubim which [the prophet] Ezekiel saw (Ezekiel 1:10, 10:14).

It is [also] quite likely that the source of the word *b'ohssos* - (ensigns) is taken from the phrase (Deut. 12:15), “to your heart's desire (*b'chol avass*)”, as Israel desired that the *degalim* - standards that they witnessed [at Sinai] in their vision of the ministering angels be replicated in the positioning of their sacred encampment. Similarly, [king] Solomon, of blessed memory, said (Song of Songs 5:10), “My beloved is white and ruddy, distinguished (*dagul*) among ten thousand.” Our Sages, of blessed memory, explained this verse in the Midrash Shir HaShirim Rabbah that the Holy One, blessed be He, came to Mount Sinai with the ministering angels positioned in the form of *degalim* (groups arranged in order of standards). In addition they explained the phrase (ibid. 2:4), “He brought me to the banqueting (literally ‘wine’) house,” as an allusion to Sinai where the Torah was given, which is compared to wine. And they explained the phrase (ibid.), “and **his banner** (*v'diglo*) over me was love,” as referring to the Shechina (Divine Presence). . . . For that reason Israel desired that they should be positioned into *degalim* just as they (the angels above) are so positioned.

The following is the order of the *degalim* as we find in Scripture. You already know that the twelve tribes were divided into four *degalim* (areas designated with a specific banner). There were three tribes in each direction just as the twelve heavenly “tribes” are divided into four camps, three tribes in every direction. Those are referred to as the four camps of the Shechina. They had twelve colored flags, a [different] flag for every tribe, similar to the heavenly *degalim* which they saw at Sinai, which took the form of multicolored fiery flames. Yehudah,

Yissacher and Zevulon were on the East. The color of Yehudah's flag was like the heavens and had the image of a lion. The color of Yissacher's flag was dark blue and had the image of the sun and stars, as the members of that tribe were expert in their knowledge of the seasons and the constellations. The color of Zevulon's flag was white, symbolic of their wealth, i.e. white as silver. It had the image of a ship. Reuven, Shimon and Gad were on the South. The color of Reuven's flag was red. It had upon it the image of mandrakes. The color of Shimon's flag was green. It had upon it the image [of the city of] Shechem. The color of the flag of Gad was a mixture of white and black. It contained the image of a troop. Ephraim, Menashe, and Binyamin were on the West. The color of the flags of Ephraim and Menashe was that of onyx (*shoham*). On the flag of Ephraim there was an ox. On the flag of Menashe there was a wild ox (*r'aim*). Binyamin's flag contained all of the colors. It had the image of a wolf. Dan, Asher, and Naphtali were on the North. The color of the flag of Dan was similar to sapphire. It had the image of a snake. The color of Asher's flag was similar to the light produced by [olive] oil. On it was the image of an olive tree. The color of Naphtali's flag was similar to filtered wine. Upon it was the image of a hind. **Rabbainu Bachya, Numbers 2:2**

D.

דגל מחנה יהודה – היה נוסע תחלה והיה במזרח, ולפי שהיה בעל גבורה נמשל לאריה, שנאמר (בראשית מט) גור אריה יהודה, ועמו מטה יששכר ומטה זבולון, וכתוב בהם ראשונה יסעו, והמלה הזו תרמוז לחכמה כי כן היו כלם בעלי תורה שנאמר (תהלים ס) יהודה מחוקקי, וכתוב (דברי הימים א:יב) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים, וכתוב (שופטים ה) ומזבולן מושכים בשבט ספר, ועל כן הם ראויים לשבת יחדיו, ושלשתן נקראים מחנה יהודה. והיו דוגמת מחנה גבריאל עזריאל שמעיאל מלפני השכינה ושלשתם נקראים מחנה גבריאל, ויש לכל אחד מהם כמה מחנות וכמה צבאות מלאכים שהם ממונים עליהם כשם שהיו במטה יששכר ובמטה זבולן כמה אלפים רבבות מישראל. ומעתה הבין הרמז הנמרץ אשר רמז הכתוב באמרו (דברי הימים א ה) יהודה גבר באחיו, בא לרמוז כי מחנה יהודה דוגמת מחנה גבריאל: רבינו בחיי, שם

The standard of the camp of Yehudah (Num. 2:3): was the first to set forth and was situated in the East. Because they were men of courage they were compared to a lion, as it says (Genesis 49:9), “Yehudah is a lion's whelp.” Together with him was the tribe of Yissacher and the tribe of Zevulon. Regarding them is it written (Numbers 2:9), “they shall set forth *first*.” This word (first) alludes to *chochma* - wisdom [which is primary] as they were all masters of Torah, as it says (Psalms 60:9), “Yehudah is my scepter (expert in Torah).” And it is written (Chronicles I 12:32), “And of the men of Yissachar, who were men who had understanding of the times, to know what Israel ought to do.” And regarding Zevulon it is written (Judges 5:14), “. . . of Zebulun those who handle the pen of the scribe.” For that reason it was fitting that they dwell together. “The camp of Yehudah,” refers to this group of three. They were akin to the “camp” of the angels Gavriel, Azriel, and Shemaiel, [who stand] right in front of the Shechina. This combined group is called, “the camp of Gavriel”. Each one of the them has under their jurisdiction many camps and many hosts of angels, just as the tribes of Yissacher and Zevulon had many thousands and ten thousands of Israel [under their jurisdiction]. With this you can understand the powerful allusion in Scripture (Chronicles I 5:2), “For Judah prevailed (*govar*) above his brothers . . .” This hints to the fact that the camp of Yehudah was similar to the camp of Gavriel. **Rabbainu Bachya, ibid.**

E.

דגל מחנה ראובן היה בדרום, והיה בעל תשובה והתשובה היא חסד גדול מהבורא יתברך על נבראיו, והוא פתח תחלה בהצלה ורחמים שנאמר (בראשית לז) וישמע ראובן ויצילהו, ועמו מטה שמעון שנולד אחריו, ומטה גד שהוא בכור שפחת לאה, וכתוב בהם ושניים יסעו, כי כן הבינה שניה לחכמה ושלשתן נקראין מחנה ראובן, והיו דוגמת מחנה מיכאל כוכביאל פדיאל מימין השכינה ושלשתן נקראין מחנה מיכאל, הוא שרמזו משה רבינו כשפתח בשירת הים (שמות טו) מי כמוכה, וסיים בתורה (דברים לג) אין כא-ל ישרון, הרי מיכאל, וידעת כי הוא מלאך החסד והרחמים. ר' בחיי, שם

The standard of the camp of Reuven (Num. 2:10): was situated in the South. Reuven was a *baal teshuva* (repentant sinner). [The ability to do] *teshuva* (repentance) is a [G-d given gift,] a tremendous act of kindness which the Creator, may He be blessed, did on behalf of His creations. Reuven was the first to save another person and to display compassion, as it says (Gen. 37:21), “And Reuben heard it, and he saved him from [their hands; and said, Let us not kill him].” The tribe of Shimon, who was born right after Reuven, was together with him as well as the tribe of Gad, who was a first born [to Zilpa,] Leah’s maidservant. It is written regarding them (Numbers 2:16), “they shall set forth secondly, [following Yehudah].” This is so because *binah*, [understanding] follows *chochma* (wisdom). All three together are referred to as the “camp of Reuven.” They were similar to the angelic camp of Michael, Kochbiel, and Padiel, who are stationed to the right of the *Shechina*. The combined group of three is referred to as the camp of Michael. Moshe Rabbainu alluded to this as he began [the name in] the Song of the Sea (Exodus 15:11), “*Mi* (the first letters of *Michael*) *Chamocho* - Who is like You.” He finished alluding to the name at the end of the Torah with the phrase (Deut. 33:26), “*Ein Kae-l* (the last letters of *Michael*) - There is none like the G-d of Jeshurun.” Behold that together they spell Michael. And you should know that he is the angel of kindness and compassion. **Rabbainu Bachya, ibid.**

F.

ואחרי זאת כתיב ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות, וידעת כי מחנה הלויים שנים ועשרים אלף היו, שנאמר (במדבר ג) כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף, דוגמת המלאכים שירדו בסיני שהם שנים ועשרים אלף שנאמר (תהלים סח) רכב א-להים רבותים אלפי שנאן, ושנים ועשרים אלף הללו היו קרובים לשכינה: והנה הלויים משרתי המקדש זכו אל המעלה העליונה הזאת כי היה במספרם כמספר מלאכי השרת הקרובים לשכינה, ואין ספק כי ירדו שם צבאות רבות ומחנות עצומות של מלאכים מלבד אלו והיו רחוקים לשכינה מפני שלא היתה מעלתן כל כך, וכך היו פקודי ישראל רחוקים מן הארון כענין שכתוב מנגד שהוא לשון רחוק, כלשון (בראשית כא) ותשב לה מנגד הרחק: ויש לך לדעת כי כמו שהיה מחנה ישראל ארבעה דגלים לארבע רוחות העולם מקיפין למחנה הלויים, הוא שאמר מחנה הלויים בתוך המחנות, כלומר שמחנה הלויים היה באמצע תוך ארבע מחנות ישראל, כן היו מחנה הלויים מקיפין לאהל מועד לארבע רוחות העולם, שהרי משה אהרן ובניו היו במזרח ובני גרשון במערב ובני קהת בדרום ובני מררי בצפון ואהל מועד היה באמצע תוך הלויים. ומה שאמר הכתוב ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות, פירושו כך, ונסע אהל מועד בתוך מחנה הלויים ומחנה הלויים בתוך המחנות של ישראל, נמצא אמצעית הנקודה לאהל מועד שארבע מחנות ישראל מקיפין לו מנגד, וזה כנגד השכינה שארבע מחנותיה מקיפין לה, וזהו שאמר בפרשת מרכבה ושכינת א-ל רם ונשא באמצע וכסאו גבוה ותלוי למעלה: רבינו בחיי, שם

After this it is written (Numbers 2:17), “**Then the Tent of Meeting shall set forward with the camp of the Levites in the midst of the camp . . .**” You should be aware of the fact that the camp of the Levites consisted of twenty two thousand, similar to the twenty two thousand angels that descended on Mount Sinai, as it says (Psalms 68:18), “The chariots of G-d are twice ten

thousand, thousands upon thousands; the L-rd is among them, as in Sinai, in the holy place.” These twenty two thousand angels were close to the Shechina and these Levites, who ministered in the Mikdash (Temple), also merited this great privilege, for their numbers were the same as those angels who were close to the Shechina. There is no doubt that there were many hosts of angels who descended together with those [twenty two thousand] angels, but since they were not as close to the Shechina, their level was not equal to theirs. In a similar vein, the rest of Israel was more distant from the Ark, as it says (Numbers 2:2), “. . . far from the Tent of Meeting shall they camp.” You should know that just as the four *degalim*, which were situated in the four directions of the world, surrounded the camp of the Levites, as it says (Numbers 2:17), “. . . the camp of the Levites in the midst of the camp . . .,” i.e. the camp of the Levites was in the middle, in the midst of the four camps within Israel, so too, the camp of the Levites surrounded the Tent of Meeting and were encamped in all four directions of the world: Moshe, Aaron, and his sons were on the East, the descendants of Gershon were on the West, the descendants of Kehos were on the South, and the descendants of Merori were on the North, with the Tent of Meeting in the middle, in the midst of the Levites. The explanation of the verse (*ibid.*), “Then the Tent of Meeting shall set forward with the camp of the Levites in the midst of the camp,” is as follows: The tent of Meeting, which is situated in the midst of the camp of the Levites, which is in turn situated in the midst of the camps of Israel, [shall set forth]. Thus, the midpoint is the Tent of Meeting, which is surrounded at a distance by the camps of Israel. This parallels the Shechina which is surrounded by its four camps [of angels]. This is what is meant in the section (Midrash) of the Divine Chariot (Pirkei D’Rabbi Eliezer Chapter 4), “The Shechina of the exalted and lofty G-d is in the middle and His throne is high and suspended above.” **Rabbainu Bachya, *ibid.***

G..

דגל מחנה אפרים לצבאותם ימה – ידעת כי ירבעם חטא והחטיא את הרבים והוא היה משבט אפרים, לפיכך היה צריך רפואה לרפאות את שברו, ועמו מטה מנשה ומטה בנימין, וזהו שכתוב (תהלים פ) לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך, והיו חונים במערב, ואמרו רז"ל שכינה במערב, וכתוב בהם ושלישים יסעו. ומהראוי לסמוך לתורה ולתשובה גבורה כדי שישוב האדם בתשובה ויתגבר על יצרו, ושלשתן נקראים מחנה אפרים והיה דוגמת מחנה רפאל זבדיאל אחזיאל מאחרי השכינה ושלשתן נקראים מחנה רפאל, הוא שרמזו משה רבינו ע"ה על מרים הצריכה רפואה ואמר (במדבר יב) א-ל נא רפא נא לה, הרי רפאל: רבינו בחיי, שם

On the west side shall be the standard of the camp of Ephraim (Num. 2:18): You well know that Yerovom (Jeroboam) sinned and caused the multitudes [of Israel] to sin. He was from the tribe of Ephraim. As a consequence, he was in need of healing to heal his wound. Together with him were the tribes of Menashe and Binyamin. This is the meaning of the verse (Psalms 80:3), “Before Ephraim, and Benjamin, and Manasseh. Stir up your strength (*gevurosecha*), [and come and save us].” They encamped on the West and our Sages said that the Shechina is in the West. Regarding them it is written (Num. 2:24), “And they shall go forward thirdly.” It is fitting that *Torah*, [which is symbolized by Yehudah] and *Teshuva*, (repentance [which is symbolized by Reuven] should be accompanied by *Gevurah* (strength) [which is symbolized by Ephraim], thus enabling a person to repent and overcome his evil inclination. The group together is referred to as the camp of Ephraim. This was similar to the angelic camp of *Rephael*, *Zevadiel*, and *Achaziel*, which are situated behind the Shechina. All three together are referred to as the camp of *Rephael*. This is alluded to in the [prayer] which Moshe Rabbainu, of blessed memory, made on behalf of Miriam (Num. 12:13), “And Moses cried to the L-rd, saying, Heal (*Repha*) her now, O G-d (E-l), I beseech you.” Hence, “Rephael”. **Rabbainu Bachya, *ibid.***

H.

דגל מחנה דן צפונה – מן הידוע כי שבט דן קבלו שני עגלי זהב שעשה ירבעם, הוא שכתוב (מלכים א יב) את האחד נתן בבית אל ואת האחד נתן בדן, והיה ראוי להיותו בצפון לפי שמשם העושר יוצא לעולם, ודן החשיך כל העולם בע"ז, ואמר הכתוב (ישעיה כט) והיה במחשך מעשיהם, כי המזרח השמש יוצא משם, גם הדרום השמש הולך שם בגובה, לכך נקרא דרום שהוא דר רום, כלומר שדר ברומו של רוח, גם המערב כיון ששוקע שם הנה הוא מתהלך באותו רוח, אבל רוח צפון אין השמש זורחת שם לעולם כי לכך נקרא צפון שהשמש צפון משם וכלו חשך, והוא הרוח הראוי לשבט דן שהחשיך בע"ז את העולם, ולפיכך היה צריך כפרה שיכפר לו הקב"ה ושיאיר עליו, וכענין שכתוב (מיכה ז) כי אשב בחושך ד' אור לי, ועמו מטה אשר ומטה נפתלי להאיר על חשכו, ממה שכתוב (דברים לג) וטובל בשמן רגלו, שהשמן קרוי אור, וכתוב בנפתלי (שם) נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ד', וכתוב בהם לאחרונה יסעו. ולפי הכתוב בשאר הדגלים היה לו לומר ורביעים יסעו, ואמר לאחרונה לרמוז על האבן הראשה העשירית הה"א האחרונה, ושלשתן נקראים מחנה דן, והיו דוגמת מחנה אוריאל דניאל רמאל משמאל השכינה, ושלשתן נקראים מחנה אוריאל, הוא שרמזו דוד המלך ע"ה בענין כפרת הקרבנות (תהלים קיח) א-ל ד' ויאר לנו, הרי אוריאל: רבינו בחיי, שם

The standard of the camp of Dan shall be on the north side (Num. 2:25): It is well known that the tribe of Dan accepted [one of] the two golden calves that Yerovam made, as it is written (Kings I 12:29), “And he set one in Beth-El, and the other he placed in Dan.” It was befitting for him to be in the north, as the North is the source of wealth (i.e. gold, see also Bava Basra 25b) [and also because] Dan darkened the world with idolatry, similar to the verse (Isaiah 29:15), “[Woe to those who seek deep to hide their counsel from the L-rd,] and their works are in the dark . . .” [The North is associated with darkness] because the sun shines forth on the East and continues its path on high on the South. For that reason the South in Hebrew is *darom* because the sun is *dar* (dwells) *rom* (on high). The sun also travels in the West where it sets. In the North, however, the sun never shines. That is why the North is called *tzaphon*, because the sun is *tzaphon* (hidden) on that side and it is totally in the dark [without the presence of the sun and its own source of light]. This direction is the most befitting the tribe of Dan, who darkened the world through its idolatry. For that reason it needed atonement, that the Holy One, blessed be He, would atone and illuminate them, as it is written (Micha 7:8), “. . . when I sit in darkness, the L-rd shall be a light to me.” The tribes of Asher and Naphtali were together with them in order to illuminate their darkness, as it is written [in regards to Asher] (Deut. 33:24), “. . . and let him dip his foot in oil,” for oil is referred to as [a source of] light. In regards to Naphtali it is written (ibid. 23), “O Naphtali, satisfied with favor, and full with the blessing of the L-rd.” Regarding them it is written (Numbers 2:31), “They shall go last with their standards.” Following the way that other *degalmim* (standards) are described, it should have been written instead, “They shall set forth in the fourth position.” It was stated, however, “they shall go last,” in order to allude to the headstone, which is the tenth [*sephirah*], the last “*hei*” [in the Tetragrammaton, i.e. *Malchus*, G-d’s kingship on earth]. This group of three together are referred to as the camp of Dan. They were similar to the angel camps of *Uriel*, *Daniel*, and *Ramel*, situated on the left of the Shechina. All three of them together are referred to as the camp of Uriel. This is what King David, of blessed memory, alluded to regarding the atonement of the sacrifices (Psalms 118:27), “G-d (E-l א-ל) is the L-rd, who has shown us light (Vayo-er ויאר)” - It contains the same Hebrew letters, but in different order, as Uri (אורי),” hence Uriel (אוריאל). **Rabbainu Bachya, ibid.**

I.

ודע והבן כי כשם שהיה סדור ארבע דגלים שבמדבר דוגמת ארבע מחנות שכינה כן הסדור בעצמו בארבע חיות הקדש, וכך הוא הסדור לכל, חיה ששמה אריה ומחנה גבריאל ודגל מחנה יהודה למזרח, חיה ששמה שור ומחנה רפאל ודגל מחנה אפרים למערב, חיה ששמה אדם ומחנה מיכאל ודגל מחנה ראובן לדרום, חיה ששמה נשר ומחנה אוריאל ודגל מחנה דן לצפון. והבן היטב מה שהזכרתי ותבין כח תורתנו הקדושה ואיך הם צבאות ישראל למטה נקשרים ונאחזים עם צבאות מלאכי השרת למעלה, ואז יתגלו לך תעלומות חכמה. רבינו בחיי, שם

You should know and understand that just as the four *degalim* in the desert were similar to the four *degalim* [of angels] in the camp of the Shechina, so too this pattern was maintained in the arrangement of the four holy *Chayos* [of the Holy Chariot which the prophet Yechezkel viewed]. The *Chaya* which is referred to as being akin to a lion, the angelic camp of Gavriel and the *degal* - standard of the tribe of Yehudah were all in the East. The *Chaya* which is referred to as being akin to an ox, the angelic camp of Rephael and the *degal* - standard of the tribe of Ephraim were all in the West. The *Chaya* which is referred to as being akin to a human, the angelic camp of Michael and the *degal* - standard of the tribe of Reuven were all in the South. The *Chaya* which is referred to as being akin to an eagle, the angelic camp of Uriel and the *degal* - standard of the tribe of Dan were all in the North. If you will concentrate on what I have mentioned and try to understand the power of our Holy Torah and how the hosts of Israel below are tied in and connected with the hosts of ministering angels above, the hidden secrets of wisdom will be revealed to you. **Rabbainu Bachya, ibid.**

IV. Creating a Judiciary and a Military Hierarchy

A.

וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר לֹא אוֹכַל לְבִדִי שְׂאֵת אֶתְכֶם: ד' א'—לְהִיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: ד' א'—לְהִי אַבּוֹתְכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיִּכְרֹךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם אִיכָּה אֲשֶׁר לְבִדִי טָרַחְתֶּם וּמִשְׁאַכֶּם וְרִיבְכֶם: הָבוּ לְכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וְנִבְנִים וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימֶם בְּרֵאשֵׁיכֶם: וְתַעֲנֶנּוּ אֹתִי וְתֹאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת: וְאָקַח אֶת רֵאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים וְאֶתְּן אוֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשְׂרֵי מְאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשִׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם: וְאַצְוֶה אֶת שִׁפְטֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין אַחֵיכֶם וּשְׁפֹטְתֶם צְדָק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ: לֹא תִכְרֹו פָּנִים בְּמִשְׁפָּט כְּקִטְן כְּגֹדֵל תִּשְׁמַעוֹן לֹא תִגּוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֹא—לְהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו: וְאַצְוֶה אֶתְכֶם בְּעַת הַהוּא אֶת כָּל—הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: דְּבָרִים א:ט-יח

And I spoke to you at that time, saying, I am not able to bear you myself alone; The L-rd your G-d has multiplied you, and, behold, you are this day as the stars of heaven for multitude. The L-rd G-d of your fathers make you a thousand times so many more as you are, and bless you, as He has promised you! How can I myself alone bear your weight, and your burden, and your strife? Choose wise and understanding men, known among your tribes, and I will make them rulers over you. And you answered me, and said, The thing that you have spoken is good for us to do. So I took the chiefs of your tribes, wise men, and known, and made them chiefs over you, captains over thousands, and captains over hundreds, and captains over fifties, and captains over tens, and officers among your tribes. And I charged your judges at that time, saying, Hear the causes between your brothers, and judge righteously between every man and his brother, and the stranger who is with him. You shall not respect persons in judgment; but you shall hear the small as well as the great; you shall not be afraid of the face of man; for the judgment is G-d's; and the cause that is too hard for you, bring it to me, and I will hear it. And I commanded you at that time all the things which you should do. **Deuteronomy 1:9-18**

B..

ואמר אלכם בעת ההיא: עתה בא להוכיח שלא היה לזה שום עכוב מצדו, וכמו שפי' הרי"א שהקמת השופטים ושרי אלפים ושרי המאות היה כדי להנהיג את הצבא בעת מלחמת כנען, וכתב שמ"ש ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל, פי' אנשי מלחמה, כמו ויקצוף משה על פקודי החיל, כי צבא וחיל הם שמות נרדפים עיי"ש בארך. . . . לא עשה תיכף כעצת יתרו, אמנם כאשר הודיע להם ד' שיסעו מהר חורב לרשת את הארץ, אז ראה משה שצריך למלאות כל דברי יתרו אם שימנה שרי אלפים ושרי מאות ממונים על הצבא, ואם שיתן להם העוז והמשרה ג"כ לשפוט את העם, כי כאשר יכנסו לארץ וירשוה יפלו ביניהם דברי ריבות בכל שעה בחלוקת הארץ ובנחלות ובמשא ומתן שיעסקו בו בבאום לארץ, ואז א"א שילכו כולם למשפט אל משה או אל ב"ד של השבט כי יהיו העם נפוצים בעריהם לא מקובצים כמו שהיו במדבר, ובא"י מצווים למנות שופטים בכל עיר ועיר וע"כ הקדים משה אז למנות עליהם שרי אלפים ושרי מאות פקודי החיל למלחמה ושהם יהיו ג"כ השופטים, ועז"א וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לְאֹמֵר לֹא-אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם. . . מַלְבִּי"ם לְדַבְרִים אֵל:

And I spoke to you at that time: Now Moshe came to show them that he was not at all responsible for the setback [that they experienced in entering and conquering the land]. R. Yitzchak Abrabanel explained that the purpose of the appointment of judges and captains of thousands and hundreds was in order [to enable him] to capably lead the army at the time of the war against Canaan. He wrote that the verse (Exodus 18:21), “And you shall choose out of all the people **able men** (*anshei chail*), [those that fear G-d, men of truth, hating unjust gain; and place such over them, to be rulers of thousands, and rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens],” is referring to warriors, similar to the verse (Numbers 31:14), “And Moses was angry with the officers of the army (*hachail*),” as the words *tzava* (army) and *chail* are synonymous. In his commentary, the Abrabanel elaborates upon this further. . . . Although Yisro had given his advice to Moshe some time before, Moshe did not act upon it immediately. However, when G-d told him that they would be setting forth to conquer the land, Moshe realized that the time had come to fulfill Yisro’s advice and to appoint captains of thousands and hundreds over the army and to empower [these officers] to judge the people. The appointment of a judiciary at that time, as they were about to conquer the land, was crucial, as invariably problems and disputes regarding the apportionment of the land, in matters of inheritance and business transactions would arise and would have to be addressed. Since the populace at that time would be spread out throughout the land in their individual cities, in contrast to the conditions in the desert where they all lived together, it would have been impossible for all of them to come to Moshe, or even to the primary courts of the tribes, to adequately deal with the inevitable problems that would develop. [In addition,] they were commanded to appoint judges for every city within the Land of Israel. For that reason, Moshe took the initiative and appointed captains over the thousands and hundreds units in the army and commanded that these officers also be the judges. This is the meaning of the verse (Deut. 1:9), “And I spoke to you at *that time*, saying, I am not able to bear you myself alone.” **Malbim, Deuteronomy 1:9**